

YÖRESEL KELİMELELER

Abara	: Değirmene su akıtan oluk
Abbağ	: Çok beyaz
Abi	: Ağabey.
Acar	: Yeni
Acimcik	: Çok az
Adı batası	: Domuz
Alaf şalaf	: Gerekmez ot topluluğu
Ağaz	: Hayvanların ilk sütü
Ağal	: Bahçe ve ekin kenarını çalıyla çevirme.
Ağar	: Ağır
Ağca	: Pamuk ipliğinden dokunan ve üzerine hassas şeyleri (bulgur, pamuk vs) sererek kurutmak için kullanılan yayğı.
Ağzıcığı yumulasıca	: Ölesice
Ahacıka	: İşte
Ahancık	: İşte bu...
Akaba	: Eğim, meyil.
Alaancık	: Gittiğı yeri kızartan bir karınca türü Aartı: Ayran, yoğurt ve süt için kullanılır.
Amanat	: Emanet.
Alafa gitmek	: Düşünmeden gitmek.
Alemençik	: Serçeye benzer bir kuş
Alevrti	: Boşu boşuna
Aleyciğı	: Hepsi
Aleyçik	: Çadır, çadır kurulan yer.
Aleyçik	: İşçi ya da yayla çadırı
Alkış verme	: Dua etme.
Amanat	: Emanet
Anaç	: Tavuğun yaşlısı
Anaç	: Yaşı ilerlemiş, gözü açılmış
Andız	: Bir tür ağaç
Angara	: İmece.
Annac	: Karşı yamaç
Anşa	: Ayşe
Apışma	: Durup kalmak (bir durum karşısında)
Arisilli	: Tertemiz
Arnı Sakar	: Alnının ortasında beyaz
Arzılar	: Arzular.
Asbap	: Giysi, çamaşır
Aşşa	: Aşağı
Aval aval	: Şaşkın şaşkın
Avarlık	: Ticari olmayan sebze bahçesi.
Avcar	: Dolma tüfekleri atışa hazırlamak için kullanılan, kapsül, saçma, barut, kurşun vs. nin tamamına denir
Avırt	: Yanak
Avrat	: Kadın, eş, karı.
Ayam ayama dolaşıyor	: Başım dönüyor, halsizim

Ayaz : Soğuk.
Aydöşşeğe : Bir bitki türü
Ayı tapı : Bir bitki,eğreli otu
Aykırı : Tam tersi, aksi
Azarlamak : Kızmak.
Azzık : Yiyecek.

-B

Bacanak : Hanımın kız kardeşinin kocası.
Baldır : Bacak.
Baldırcan : Patlıcan
Baldız : Hanımın kız kardeşi.
Balk : Yıldırım
Bambıl : Kokusu kötü bir böcek.
Baştangara : Bir çeşit serçe
Bayır : Eğimli ve ağaçsız yer.
Bazlama : Yufka ekmeğin biraz kalın olanı: Sıcak bazlamanın yenilmesi çok hoştur.
Bedirik : Çeyiz anlamında kullanılan bir söz
Bel : Toprak kazmaya yarayan ucu sivri kürek
Belcene : Kurutulmuş incir.
Belemek : Sarmak.
Belleme : Atların semer veya eğeri çıkarıldıktan sonra üşümemesi için sırtına bağlanan keçe veya kalın kumaştan örtü.
Bellemek : Öğrenmek, Toprağı kazmak.
Berk : Çok sıkı, fazla..
Beşirikli : Elinden iyi iş gelen, eline çabuk.
Beleş : Bedava.
Bıldır : Geçen sene
Bılız :Yaramaz çocuk.ermenî çocuğu
Bibi : Hala.
Bider : Tohumluk
Birti : Biraz
Bisseel. bissehel: Biraz sonra Sen otur, baban bisseel gelir.
Bişet : Bir şey
Bişme : Güveç
Bişşek : Yayıkdaki ayrıntı karıştırmaya yarayan çubuk.
Biyaktan : Az önce
Bocit : Sürahi.
Boduk : Camuz yavrusu
Boğasak : Çiftleşme zamanı gelmiş dişi inek.
Bohça : İçinde giyecek vs. dolu kalın bez.
Bor : Ekin tarlaları arasında ekilip sürülmemiş otu bol olan yer
Bostan : Bağ, bahçe.
Bostan : Salatalık
Boz : Kül rengi.
Börk : Takke
Börkenek : Kapşon
Bukağı : Hayvanların hızlı koşmasını önlemek için iki ayağını birbirine bağlayan ip veya demir halka.
Buncaaz : Bu kadar, Bu kadarcık.
Buncalı : Bu sefer

Bunmuak	: Bunalmak.
Burgu	: Ucu kıvrık ve keskin bıçak.
Buzağı	: İnek yavrusu
Buzalamak	: İneğin yavrulaması.
Bülük	: Erkek çocuk pipisi
Bük	: İçine girilemeyen çalılık
Büvelek	: Bir çeşit örümcek türü, hayvanlara iğne atar
Büvet	: Su göleti

-C-

Caalak	: Çağlayan
Cağlak	: Akarsuyun ani eğim nedeniyle hızlı aktığı yer. Şelale kadar dik değil.
Calap	: Sulu kar
Callak	: Olgunlaşmamış karpuz, kavun.
Cangama	: Laf kalabalığı
Cardın	: Büyük fare.
Carsa	: Bir kumaş türü
Cascavlak	: Üzerinde hiç birşey olmayan, kel.
Cavlak	: Soyulmuş, kel
Caygara	: Pınar, kaynak.
Cebelleşmek	: İnatlaşmak.
Cec	: Samanından ayrılmış fakat elenmemiş tahıl yığını.
Cecit	: Yepyeni, pırıl pırıl
Ceflin	: Açılmamış tavuk
Cehez	: Çeyiz
Cıba	: Domuz yavrusu
Cıbıdığı çıkmak	: Çok ıslanmak
Cıdır	: Böğürtlen çalılığı
Cıkıl	: Madeni para
Cıkla	: Tamamen
Cılk	: Bozulmuş yumurta
Cıllcı	: Kavgacı, oyun bozan
Cıllımak	: Oyun bozmak.
Cır	: Aman dil eme k.
Cırlavuk	: Ağustos böceği
Cırrık	: Bir çeşit kuş türü
Cırtatan	: Tohumlu bir çeşit bitki
Cırtbağ	: Bir çeşit serçe
Cırtık	: Tırnak izi
Cıvık	: Sıvı, katı olmayan
Cızzan	: Tahtaravelli
Cızzık	: Çizgi
Cibiliyetsiz	: Geveze, yaramaz, iyilik bilmez
Cilbirti	: Maki bitkisi çeşidi
Cilkes	: Tamamen
Citil	: Küçük helkecik
Coruk	: İşe yaramaz
Cukkuşu	: Baykuş
Culluk	: Hindi
Cura	: Kısa boylu

Cuvara	: Sigara
Cücük	: Cıvıv
Cüllüp	: Hartlap ağacının meyvesi.
Cüvab	: Cevap

-Ç-

Çağıl	: Genellikle tarlaları temizlemek için toplanan taş yığını.
Çaman	: Közde pişmiş et
Çanak	: Yolların çakıştığı yer.
Çandır	: Melez
Çardak	:Yaylalıklarda kullanılan kamelya.
Çarpana	: Kuş avlamak için kullanılan lastiklerde,içine taş konulan deri bölüm.
Çatalavrat	: Bir böcek türü
Çebiç	: Oğlağın büyüğü
Çebiş	: Teke
Çekke	: Çekirge
Çelik	: Ölçek
Çellik	: Tahtadan yapılmış 15-20 kg. Buğday alabilen tahıl ölçeği.
Çeltik	: Pirincin tarladaki hali
Çen	: Cevizin yarısı.
Çepel	: Bulaşık
Çeten	: Traktörde römorkun üzerine tahtalarla ilave yapılmış şekli(Bir çeten saman aldık)
Çetil	: Fidan
Çevlik	: Akarsu yatağında bazı büyük virajlar nedeniyle suyun bir süre ters akıp tekrar yatağa doğru döndüğü yer
Çılbr	: Yumurta ile yapılan bir yemek türü.
Çınkı	: Tutam
Çıtımık	: Menengiç.Bir bitki
Çıtırık	: Kırılması zor olan(Bu ceviz çok çıtırık)
Çiğit	: Pamuk tohumu
Çimmek	: Yıkanmak
Çinçik	: Serçe
Çinke	: Küçük parça
Çiriş	:Yaylada yetişen bir çeşit bitki,ot
Çirpeden	: Bir anda
Çitil, Bocit	: Sürahi
Çitil	: İçi kalaylı küçük bakır bakraç, 1 litre su alır.
Çitlik	: Tarla ve bahçelerin kenarındaki çitleri örmek için kullanılan çalılar.
Çont	: Taşlarla oynanan bir oyun
Çotul	: Ağacın kollarının ilk ayrıldığı yer.
Çömçe	: Büyük tahta kaşık. Yannıktan iki çömçe ayran al.
Çul	: Keçi kılından dokunan ve yaygı olarak kullanılan düz ve desensiz dokuma.
Çüven	: Davulun tokmağı

-D-

Dağdağan	: Tohumlu bir ağaç
Dalaykırı	: Yukarı doğru.
Dalgeçir	: Cepken
Dam	: Ev.
Damızlık	: Tohumluk
Dandik	: Dolma tüfeğin kötüsü.

Dantil	: Dantel
Darbız	: Tarlanın nemini alması
Davış	: Küçük bir hareket, kıpırtı.
Dayak durmak	: Payandalık yapmak. Dayak durda şu unlukları beygire yükleyelim.
Dayramak	: Eskimek
Debiyak	: Az önce.
De hele	: Başla bakayım.
Değilcikden	: Mahsustan.
Değne	: Bak.
Dellenme	: Delilenme
Demlik	: Sürekli, dönmemek üzere
Depik	: Tekme
Depki	: Tarhana aşı karıştırmaya yarayan aygıt
Deşirmek	: Toplamak.
Devlisigün	: Bir sonraki gün.
Devrede	: Devirde
Devrikisinde	: Ötekisinde
Dezze	: Teyze
Dıkıl	: Gir.
Dıkılmak	: Girmek
Dıkız	: Fazla,taşkın
Dırgıl dırgıl	: Yarık yarık
Dibek	: Büyük taş
Digrak	: Sıkı
Dikeç	: Çitler için kullanılan ağaç kazıklar. Bahçenin ağılı için bir yük dikeç gerek.
Dil	: Anahtar
Dilbaz	: Güzel konuşan.
Dillemek	: Kilitlemek
Dinei	: Dur.
Diniyele	: Dinle hele
Dipili düşmek	: Aniden ortaya çıkmak.
Dirgen	: Ekin sapını patosa atmaya yarayan alet
Dirizelinç Etmek	: Can Çekiştirmek
Dombalak	: Takla.
Donuktu	: Durdu.
Dombalak	: Takla
Don kazanı	: Büyük bakır kazan
Don yumak	: Çamaşır yıkamak. Deri(Perşembe) günü anam don yuyacak.
Don	: Külot
Döğme	: Pilav, maraş tarhanası ve aşure yapımında kullanılan değlipte dövülmüş
buğday.	
Döl	: Oğul.
Duak	: Duvak
Dud	: Dut
Dulad	: Rüzgarın ulaşmadığı yer
Duluk	: Bir şeyin yan tarafı. Daha çok binaların yan tarafı ve insan yanakları için
kullanılır.	
Dunukuyor	: Dökülüyor
Dutmaç	: Bir yemek türü,hamurdan yapılır
Düneklik	: Kümes
Dürcü	: Dünürcü

Düşek : Tarla payı
Düve : Doğurmamış dişi sığır.
Düvecek : Sarımsak döven tokmak

-E-

E : İyi
Ebelik : Ot
Ebire : Be adam
Ede : Erkek kardeş, abi.
Eğreli : Meşe ağacı
Ehliyel : Aile bireylerinin toplamı
Ehliz : Ehil.
Ehmet : Ahmet
Ekseri : Genellikle.
Elbir : Elçi, işbirlikçi.
Elefetsiz : Manasız.
Eletmek : Ulaştırmak
Ellehem : Herhalde
Ellengeç : Yengeç
Ellik : Ekin biçerken parmaklara takılan tahta koruyucular.
Ellehem : Sanki, herhalde
Emenmek : Utanmak.
Emilik : Yeni doğmuş keçi yavrusu Bizim iki emiliğimiz oldu.
Emmi : Amca
Encik : Köpek yavrusu.
Enis : Aşağı doğru meyilli
Eniş : Rampa
Erlik Gavırı : Ermeni
Eses : Esans
Esga : Ateşli odun.
Essah mı : Sahi mi
Eşep : Eşarp
Eşgere : Apaçık.
Et keseri : Başka yerlerde satır diye adlandırılan ve et kesmede kullanılan alet.
Evlek : Tarlaya hat çekilmesi.
Evseme : Savurarak eleme işi
Evsin : Bir yerde bekleyerek avların bulunduğu yere gelmesini isteyen avcılarının içinde beklediği gizlenilmiş yer.

-F-

Fak : Tuzak
Fakı : Hoca
Fallik : Yaramaz, ahlaksız.
Fanilye : Kazak
Farsak : Kirli
Fas : İçi boş
Fasari : Boş iş
Fedik : Haşlanmış buğday
Fel fel : Tir tir.
Felan : Tarlanın tohum ekilmeden önce sürülmesi
Fıldırmaq : Fırlatmaq

Fırıştak	: Topaç
Filtik Filtik	: Parça parça.
Firez	: Kurumuş ekin kökü
Firik	: Olgunlaşmamış olan
Fistan	: Kadın elbisesi
Fol	: Tavuğun altına konan yumurta

-G-

Gabir	: Kabir.
Gaamak	: Mısır unundan yapılan bir tür yemek
Gada	: Sıkınta, Tasa
Gadasını almak:	Dertlerini almak.
Gali	:Ot biecek küçük tırpan
Gallep	: Güvercin
Gallep	: Güvercin ocuklar gallep avına gitti.
Galli	: Sincap
Gallin	: Pipo
Galtak	: Kötü, yaramaz kadın
Gamga	: Ağaç kabuğu
Gampık	: Ağaç kabuğu
Gancık	: Dişi köpek.
Gapgacak	: Mutfak eşyası
Gapıt	: Pards.
Gaplık	: Raf
Garaa	: Ağacın dalını eğmeye yarayan atal
Garabck	: Domuz
Garangaz	: Yaşlı ağaç
Garanişmak	: Havanın kararması
Garı	: Yaşlı
Gasbalık	: Kapı
Gasıl	: Hayvanlara yeşil ot olarak yedirmek için ekilen arpanın başak çıkarmamış hali.
Gasıl	: Otundan yararlanmak için ekilmiş arpa
Gaspalık	: Bahçe kapısı
Gaşşak	: Sık
Gavut	: Yalan
Gaygana	: Tavada, sahanda yumurta. Yemek yoktu, misafirlere gaygana yaptım.
Gazzık	: Kazık
Geek	: Yol
Gegele	: Tahtadan yapılmış ve üzerinde yük taşımaya yarayan aygıt
Geliş	: Ot
Gem	: Atları kontrol için yularla birlikte ağzına takılan madeni parça.
Gem	: Dven, harman sürme aleti.
Gem	: Hayvanların ağzına vurulur.ekin sapını ezip tanelerini ayıran, altıkėskin taşlarla bezenmiş kalas.
Gıcır gıcır	: Yeni
Gıcırtı	: Kapı sesi.
Gı	: Ayak
Gıırık	: Kııkırık
Gıgırmak	: tmek.
Gır	: Sarıya yakın renk.

Gırat	: Ölçü kabı
Gırlık	: Keçi, koyun yüüy kesmeye yarayan makas
Gısırak	: Kısırak
Gıska	: Ekilecek soğan
Gısmık	: Cimri
Gıtgırtı	: Tırtıl
Gıv etmek	: Takip etmek.
Gıvrışık	: Kıvırcık
Gıyık	: Büyük iğne, çuvaldız
Gıyık	: Çuvaldızın büyüğü
Gıyırğan	: Küçük ağaç parçası,kıymık
Gızılacak	: Bir bitki
Gızınmak	: Isınmak
Gicişmek	: Kaşınmak
Gocabaş	: Şeker pancarının patetes kısmı
Gocunmak	: Alınmak
Goddik	: Ukala,ufak
Golan	: Kıldan yapılmış halat
Goncolos	: Canavar, ayının büyüğü,gulyabaninin küçüğü
Gonursu	: Yanmış kıl tozu
Gook	: Ağaç oyuğu
Gopmak	: Koşmak
Goruverişin	: Bırakıverince
Goz	: Ceviz
Gozan	: Kozan
Gö	: Yeşil.
Gö	: Yetmemiş
Göbelek	: Mantar
Göde	: Şişman
Gökgüdü	: Bir serçe türü
Gölük	: Kötü cins at
Gön	: Deri
Görümce	: Kocanın kız kardeşi
Grat	: İki çelik ölçeğe bir grat denir.
Gubarmak	: Hava atmak
Gubarmak	: Hindi, horoz gibi bazı kuşların tüylerini kabartarak kasılması.
Gulunç	: Kürek kemiği
Gunduz	: Kedigillerden bir kedi
Gungulu gook	: Bir böcek
Gunnacı	: Yavrulayacak hayvan
Gunnamak	: Kedi ve köpeğin yavru
Gurk	: Kuluçkaya yatmış tavuk
Gurmut	: Bir ahlat türü.
Gusana	: Altı yedi litrelik ağı yayvan bakır ve kalaylı su ve süt kabı.
Guzluk	: Küçük baş hayvan ahır
Güccük	: Küçük
Gümbür	: Yayık
Günden yazı	: Günden tarafı.
Gürben	: Kutlama
Gürgene	: Bir ağaç
Güzlek	:Yaylalık

-H-

Haası	: Hangisi
Habban	: Kuş tutmak için yapılan tuzak
Haçan	: Ne çabuk.
Hakına	: Oğlakla keçi arası dişi keçi. İki hakınımız var seneye süt veriler.
Hakına	: Doğurmamış keçi
Halbır	: Kalbur, kasnağa takılı deri liflerinden yapılmış eleme kabı.
Halva	: Helva
Ham	: Olgunlaşmamış.
Hamıt	: Atın boynuna takılır.
Hamlamak	: Yorulmak
Hamut	: Atların pulluk ve gem çekmesinde boynuna takılan
Hamzan	: Çiriş otunun kökünün tozundan yapılan hamurdan elde edilen ve teryağı sakalamada kullanılan kap.
Haral	: Büyük çuval
Hardalatsız	: Biçimsiz
Hareni	: Orta Kazan
Harlamak	:Yorgunluktan nefesi taşmak
Harnıp	: Bir ağaç türü.
Harnıp	: Keçi boynuzu
Hartlap	: Bitki
Hasan ka	: Hasan Kâhya
Hatça	: Hatice
Hayıf	: İntikam
Hayma	: Gölgelelik amacıyla ağaçtan sundurmalar ve onun üzerine atılan dallardan oluşan barınak
Helik	: Küçük taş parçası
Helke	: Su kabı, ova
Heral	: Herhalde
Herif	: Bey
Heril	: İpek
Hetif	: Üzümün döküntüsü
Hıllangaç	: Salıncak
Hıltan	: Kürdan
Hırsunmak	: Hor görmek
Hıvladmak	: Ürkütmek
Hiza	: Yan yana, aynı paralelde olma hali.
Hobilik	: Yuvarlak
Hola	: Fol
Honturuş	: Biçimsiz
Horalı	: Komik
Horanta	: Kalabalık
Horum	: Susam bitkisinin bağlarından oluşan piramit şeklindeki yığın.
Hota	: Kabadayı.
Hozak	: Ham incir meyvesi
Hölümek	: Bazı tohumları tarlaya ekmeden önce ıslatmak.
Hölümek	: Buğdayı suyla karıştırmak.
Höörmek	: Yüksek sesle ağlamak.
Hörtük	: İşe yaramaz

Hörtük : Argo bir beddua

-İ-İ-

İcıcık : Çok az
İrahmatlık : Rahmetlik, ölü
İrbık : İbrik.
İrgat : İşçi.
İrızık : Rızk
İsdar : Çul, çuval, kilim dokuma tezgahı.
İşgın : Bitki ve ağaçların filizi.
İşgın : Filiz.
İşgiye : Eşkiya
İşimadan : Sabah olmadan
İbili : Bir kuş
İdare : Lamba , aydınlatma aracı
İğlemek : Zayıflamak
İğdiş : Erkekliği alınmış teke
İkan : İken.
İliksiz : Yaramaz, geveze
İnne : İğne
İnnelik : Bitki
İpissiz : Kimse yok
İrellek : Daha sonra, ileri tarafta
İrkme : Biriktirme
İsilik : Vücudun değişik yerlerinde oluşan kızartı İrişgit: Et sucuğu.
İta : Un koyulan sofa.
İtburnu : Kuşburnu
İtee : Ekmek yaparken üzerine un konulan büyük ve kalın bez
İtege : Ekmek yaparken hamur tahtasının altında kullanılan ve üzerine un dökülen pamuk ipliğinden sık dokunmuş yaygı
İvil İvil : Telaş içinde

-K-

Kakılı : Oldukça fazla.
Kalbur : Buğday eleği.
Kamgı : Ağaç kabuğu .
Kâmun : Geyik sırrı
Kanalga : Konaklama yeri.
Kapız : Taşlık arazi
Karaaş : Kara kış.
Karaböcük : Domuz
Karadul : Bir böcek
Katıklama : Ayrıla herhangi bir şeyin karıştırılmış hali
Kav : İnce deri.
Keeni : Küçük çapa
Kele : Bayanlar için bir hitap sözü
Kellenkeste : Kertenkele
Kemın : Kimyon
Kenger : Bir bitki
Kepir : Kayalık yer
Kepmek : Yıklamak

Kerevet	: Sedir
Keri	: Sonra
Kertik	: Çentik
Kertiş	: Kertenkele
Kesge	: Ocakta yarısı yanmış odun parçası.
Kesme	: Meşe
Keş	: Arpa, buğday gibi tahılı eledikten sonra saratın üstünde kalan artık maddelerdir.
Kımıldamak	: Kıpırdamak.
Kıptı	: Hafif ses.
Kiktik	: Küçük sabun.
Kindel	: Tas
Kirç	: Dut meyvesinin hamı
Kirkit	: Dokumacılıkta kullanılan bir aygıt
Kirmen	: İp eğirmek için dört çapraz kanatlı tahtadan yapılmış
Kirmen	: Koyun yünü ve keçi kılından ip yapmaya yarayan bir aygıt
Kirmeni	: Bağlı
Kirve	: Sünnet olan çocuğu tutan kişi.
Kolan	: Halat
Kökgüç	: Ucu sivri sopa
Kömbe	: Börek
Kömeç	: Bir bitki
Könçek	: Külot, don
Köre	: Demir alet yapılan yer.
Köryapalak	: Yarasa
Köstek	: Manda ve sığırların hareketlerini kısıtlamak için bir ayağına bağlanan ağırlık.
Göç kelimesi	de bazen kös ek kelimesi ile aynı anlamda kullanılır.
Köstü	: Köstebek
Köstü	: Faregillerden bir hayvan
Köşger	: Deri işiyle uğraşan kişi
Köşşek	: Devenin yavrusu.
Köşt	: İskemle
Köynek	: Giysi, atlet
Kuzgun	: Kuzeye bakan soğuk yer.
Küççürek	: Küçük
Küncü	: Susam.
Künde	: Her gün
Küpmül	: Küncülerin toplanma hali
Küren	: Yaban hayvanları sürüsü.
Kürü	: Atın yavrusunun ilk günlerindeki adı.
Kürümek	: İleri doğru süpürmek
Küşne	: Burçak

-L-

Ladır	: İkinci askerlik.
Langır lungur	: Tantanalı, gürültülü.
Lemerme	: Nemlenme
Lepe	: Lapa
Lepeç	: Eziklik
Lığlak	: Aşağı doğru meyilli
Lolamak	: Toprak yerin üzerini silindirle sıkıştırmak
Loo	: Silindir şeklindeki taş.

Loş : Birbirine karıştırılmış yemek, düğün yemeği.
Lök lök : Büyük büyük, iri iri.
Lök : Büyük salyangoz.
Löküs : Aydınlatma cihazı (lüks).
Lös : Hantal
Löstür : Şişman

-M-

Maa : Uzun ağaç
Maara : Mağara.
Mahrama : Havlu
Malağma : Harmanda dövülen sapların tane ve samanlarını ayırmak için yığın haline getirilmesi.
Malak : Ayı yavrusu
Malama : Tortu, çöp.
Malamat olmak: Rezil olmak
Malamat : Etrafa rahatsızlık verici gürültü.
Malamat : Rezil
Manca : Çoban salatası
Mangır : Para
Mantıfar : Sarı renkli bir çeşit çiçek.
Mantız : Bir tür ızgaralı mangal
Maraz : Hastalık.
Maşat : Çamaşır mandalı
Matrap : Sabanda kullanılan küçük sopa
Meke : Mısır
Meses : Uzun sopa
Meses : Sabanla çift sürülürken, hayvanı ürkütmeye yarayan bir sopa
Meta : Ne kadar.
Mıcık : Çamur.
Mıdıklı : Alingan
Mık : Çivi
Mıkla : Yağda pişmiş yumurta
Mıktar : Muhtar
Mıraz : Murat, istek.
Mırık : Bataklik haline gelmiş çamur.
Mıymıntı : Elinden iş gelmez adam.
Milek : Akarsu kenarındaki mil toprağın bulunduğu alan.
Miltan : Gömlek
Misilli : Güzel, iyi
Mitil : Eskimiş, parçalanmış.
Mitil : Parçalanmış bez yığını
Motor : Traktör
Mottik : Küçük düz taş
Mucuk : Küçük sinek.
Mulla : Molla
Mundar : Eti yermeyen hayvan.
Muşduluk : Müjdelik.

-N-

Nacak : Balta.
Nakit : Ne vakit.
Namtı : Sapsız bıçak

Navtıcın : Ne yapacaksın.
Navutuyon : Ne yapıyorsun
Neceez : Niçin
Necimiş : Neymiş.
Nedii : Niçin
Nen söylemek : Ninni söylemek.
Nenceez : Çok az.
Nene : Nine
Ninemeli : Ne gereği var.
Nedii : Ne için.

-O-Ö-

Oba : El, yabancı yurt.
Ocaklık : Ateş yakılan yer.
Oha : Kabaca uyarma
Okuntu : Düğüne davet edilirken verilen hediye, davetiye
Omuzlağ : Omuzda taşınan odun.
Oncaaz mı : O kadar mı
Ondan kerli : Ondan sonra.
Ordanarı : Ordan öyle.
Orklemek : Bağlamak.
Ota : O kadar.
Oval : Halka.
Ödü ağca : Korkak.
Ölgeez : Ölmek üzere.
Önlünün körü : Bir tür ilenme, beddua
Örk : Çayırdan havanın bir bölgeden ayrılmadan yayılması için uzun bir halatın bir kazıkla hayvan arasına bağlanmasıdır.
Örme : Genelde büyük baş hayvanları bağlamak için kullanılan bir tür ip
Örsüdü : Yürüdü.
Örtük : Kapalı.
Öteberi : İhtiyaçlar
Öteçe : Öte taraf
Öteen : Geçen gün.
Öteyece : Öteki Taraf

-P-

Palaz : Yere serilen kalın çul.
Palaz : Keklik yavrusu
Palazı çıkmak : Yere serilmek.
Paldın : Atların semer veya eyerini vücûduna bağlayan kuşak.
Palıt : Palamut
Pampal : Gelincik çiçeği.
Partutuş olmak: Eli ayağını birbirine dolaşmak
Patısga : Patiska
Patık : Çocuk ayakkabısı
Pavkırmı : Yırtıcı hayvan sesi.
Pazen : Bir çeşit kumaş
Peh : Çok güzel.
Pehlil : Zavallı
Pereden : Aniden.
Perekente : Perakende
Peşkir : Havlu

Pırnat	: Ekin demeti
Pırtı	: Elbise
Pısacak	: Saklanacak
Pıslan Patır	: Saklambaç
Pıslanıb	: Saklanıp
Pıslanpatır	: Saklanbaç oyunu.
Pısmak	: Saklanmak
Pıtık	: Ardiç türü
Pin	: Kümes
Pinnik	: Kümes
Pontil	: Pantolon
Portmak	: Bir delikten geçmek.
Portmak	: Boşanmak
Potuk	: Camuzun (manda) küçük yavrusu
Pur	: Kuru kil görünümünde verimsiz toprak.
Pus	: Sis
Pür	: Yanıcı çam yaprağı topluluğu
Pürçük	: Mısır püskülü
Püsü	: Kedi

-R-

Re'sen	: Doğrudan doğruya.
Revan	: Yürüyüp gitmek.
Riayet	: Uymak.
Rivayet	: Hikaye ile söylenmiş.

-S-

Sabı	: Sübyan çocuk
Sabık	: Acele, çabuk.
Saca	: Üzerinde yemek pişirmek için kullanılan demir alet
Sağantası	: Altı yedi litre süt alabilen ve hayvanlardan süt sağmakta kullanılan madeni kap.
Sakga	: Fasulye, badem çekirdeği, palamut gibi iki parçadan
Sakıldak	: Koyunların sıvı dışkılarının arka bacaklarındaki yünlere yapışarak kuruması sonucu oluşan sarkıtlar.
Salak	: İçerisi kısmen ıslak geniş alan.
Salığ	: İpucu
Samı	: Sabanda kullanılan ve öküzlerin boynuna getirilen kısım
Saprasekil	: Gelişigüzel.
Sarat	: Büyük kalbur.
Sarat	: Büyük gözenekli elek
Sarp	: Çıkılması güç yer.
Satır	: Bıçak
Satır	: Helke, kova
Satır	: İçi kalaylı bakır bakraç, su taşımada kullanılır. 8 litre su alır.
Seen	: Tabak, tepsi
Seğirtmek	: Biraz acele ile koşmak.
Seğmen	: Gelin alayı.
Sehen	: Bakır tabak
Sehep çıkma	: Tanıma
Sehil	: Alçak engin
Selinti	: Nehirden yakalanan odun parçaları.
Selinti	: Selin sürüklediği çöp.

Seyrelmek	: Sık olmamak
Sıklat	: Sıcak
Sıklatıramak	: Fazla ısı nedeniyle bunalmak.
Sıpa	: Eşek yavrusu
Sıygal	: Kaygan.
Sıypınmak	: Kış üstü oturarak bir yerden aşağı kaymak.
Sıypınmak	: Pur topraktan oluşan yamaç.
Sille	: Tokat
Soğukluk	: Semiz otu
Solan	: Dinlendirilen tarla.
Soyka	: (Argo) Ölü üzerinden çıkan giysi
Sömelek	: Küçük, ufak
Suluk	: Sapı demirden bıçak
Sülemen	: Süleyman
Süllüm	: Merdiven
Sülük	: Salyangoz
Süngüç	: Baş ve işaret parmağının uçları arasındaki uzunluk ölçüsü.
Sürdürgü	: Kamıştan yapılmış düdük.
Sürelge	: Sürülen tarla.
Sürgeç	: Bulaşık süngeri
Süük	: Çelenk
Süük	: Toprak evlerin üstündeki çıkıntı
Süven	: Uzun ağaç

-Ş-

Şakül	: Duvar terazisi
Şaplak	: Elin içi ile vurulan tokat.
Şapta	: Hayma yapımında dalları tutmak için kullanılan sundurmalar.
Şarlak	: Çağlayan
Şebeden	: Hoş kokulu, yalnız koklamak için yetiştirilen bir kavun cinsi.
Şehre	: Biçilmiş ekinin yığın şeklinde değil de çember şeklinde istiflenmesi.
Şelek	: Bir kişinin sırtında taşıyacağı kadar, odun, çalı veya biçilmiş ekin yükü.
Şelek	: Yük.
Şeş	: Datel şeklindeki kadın baş örtüsü
Şif	: Pamuk çalısında toplamaya hazır hale gelmiş pamuğu içinde barındıran kap.
Şifan	: Yulaf
Şinci	: Şimdi
Şipidik	: Alkış.
Şire	: Tatlı
Şişek	: Doğurmamış koyun
Şişek	: Kuzu ile koyun arası dişi koyun Bizim iki şişegimiz var.
Şivşirmek	: Kışkırtmak.
Şoora	: Şura
Şor	: Laf

-T-

Tahra	: Küçük çalıları kesmeye yarayan alet
Taka	: Tahta çardak
Taktacı	: Tahtacı
Taman	: Dedim ya. Yaptım ya. Ben sana anahtarı verdim taman.
Taman	: Hani bilirsin ya.
Tamaşa	: Seyir.
Tandır	: Üzerinde çörek pişen yassı taş

Tantana	: Boş laf.
Tapına düşmek:	Denk düşmek.
Tapkı	: Sopa.
Tarpadan	: Aniden.
Taşkala	: Dalga geçmek.
Tav	: Kıvamına gelmek.
Tavatır	: Fek güzel.
Tavlak	: Ceviz.
Tavlar	: Üzerine kapkacak koymak için raflardan oluşan tezgah.
Tavlar	: Mutfakta kap-kacak koymak için yapılmış raflar.
Tavlı	: İyi besili.
Teberik	: Biricik
Teh	: Çok güzel.
Teke	: Erkek keçi
Teleme	: Keçilerden yeni, sağılmış sütünden yapılan bir tür peynir.
Telis	: Keten torba
Tengerek	: Yuvarlak.
Tergemek	: Bırakmak
Tesbi	: Makigillerden bir bitki
Teselleme	: Misal vermek.
Test	: Büyük leğen
Teşt	: Leğen
Tevir	: Çeşit
Tıngırık	: Çinko parçası
Tırıp	: Çok pek çok
Tırıs	: Hızlı, süratli.
Tırpan	: Ekin biçmede kullanılan aygıt
Tille	: Beygire yük sarmak için semerin iki yanına halatla yapılan üzengi.
Tindirik	: Elin orta parmağıyla vurulan fiske
Tingmek	: Fırlamak
Tinkitmek	: Sıçratmak.
Tintirik	: Fiske.
Tokaç	: Çul yıkamaya yarayan kalın sopa
Toklu	: Boynuzlu gürbüz koç.
Toklu	: Erkek koyun.
Töde	: Saman yığını
Tuluk	: Tulum halinde çıkarılmış keçi derisinden yapılan su taşıma aracı.
Tummak	: Suyu dalmak
Tusbaa	: Kaplumbağa
Tutam	: Hem demet, hem de el genişliği kadar uzunluk ölçüsü olarak kullanılır.
Tük	: Soğanın başı

-U-

Ufra	: Ekmek yaparken hamura kıvam veren un
Umsuluk	: Bunalmak, sıkıntıya girmek.
Unnuk	: Un için ayrılmış buğday.
Urubla	: Çeyrek tas.
Urup	: Dörtte bir.
Uruplağa	: Tahtadan yapılmış 2-3 kg buğday alabilen tahıl ölçü kabı.
Uundu	: Bebeklerin ağlayarak kendinden geçmesi.
Uyluk	: Bacak, bud.

-Ü-

Üçgül	:Yonca
Üleş	: Kokmuş hayvan ölüsü
Ülüş	: Komşulara yemek verme
Ürmek	: Köpek sesi.
Ürtmek	: Mağlup etmek
Ütüzlenmek	: Süslenmek.
Üvez	: Sivrisinek
Üzengilik	: Gelin indirirken geline verilen bahşış

-V-

Varışın	: Varınca
Vasayıt	: Binek aracı.
Vayvilim	: Figan, ağıt.
Velvele	: Gürültü.
Verecekli	: Borçlu.
Vıcık vıcık	: Çok sulandırmak.
Vıddırıvızzık	: İşe yaramaz nesne
Virtgel	: Aynı yerde gidip gelme.
Vıykıraak	: Bağırarak.
Vıykırınca	: Bağırınca
Vızır vızır	: Çarçabuk gelip geçen şey
Vızırtı	: Boş konuşma.
Vızzık	: Sigara izmariti.
Vizzo	: Huylandırmak.
Vurduk, sürdük:	Yola koyulduk

-Y-

Yaalık	: Eşarp
Yaba	: Saman atmaya yarayan kürek
Yadırgı	: Yabancı.
Yağlık denir.	: Ter silmek için kullanılan baş örtüsü, el için kullanılan mendile ise el yağlığı
Yalak	: Çukur
Yalık	: Eşarp
Yanaz	: Aksi
Yanaz	: Alan dışı, taç.
Yannık	: Deri yayık,tulum
Yanza	: Aksi
Yapık	: Kirli saç
Yarpız	: Naneyi andıran bir ot
Yartnak	: Ağaç Kabuğu
Yasyalbırdak	: Üzerine giyecek bir şeyi kalmamış.
Yasyapıldak	: Bir başına kalmak.
Yavan	: Yağsız
Yavısı	: Sinek
Yazı	: Ova, düz alan.
Yazı	: Tarla ova
Yazlak	: Köyün içinde yazın serin olsun diye çıkılan kısmen yüksek yer.
Yeğni	: Hafif
Yekinmek	: Kalkmak
Yelyepelek	: Telaşlı bir şekilde.
Yetmek:	: Olgunlaşmak
Yılgın	: Bıkın

Yırak : Uzak
Yiyen : Yeğen
Yonga : Odun kesilirken oluşan kırıntı.
Yosa : Yoksa
Yörep : Akabe arazi
Yumuş buyurmak : Birisinden bir şey yapmasını istemek, buyurmak
Yumuş : İş
Yunak : Yıkama yeri
Yüklük : Yatak konulan yüksekçe raf
Yületmek : Keskinleştirmek
Yüzeyapışkan : Bir böcek
Yüzgaç : Ağaç kabuklarını yüzen işçiler

-Z-

Zaar : Herhalde.
Zaati : Zaten
Zabit : Tutanak.
Zahar :(Zahir) Herhalde, belki.
Zavara : Un ve bulgur kepeği hayvan yiyeceği.
Zehmeri : Kara kış soğuğu
Zehre : Kışlık tahıl
Zelbir : Ham kurşundan yapılan saçma
Zerzembil : İçinde tahıl vs. saklandığı karanlık yer
Zıbarmak : Ölmek.
Zıbın : Gömlek, bebek giysisi
Zırnık vermemek : Hiçbir şey vermemek
Zibil : Hayvan gübresi veya çöp yığını
Zikke : Totrağa çakılan demir kazık
Zillenmek : Filizlenmek.
Zincer : Böğürtlrni andıran bikenli bir bitki
Zobu : Tüstüm , işe yaramaz.(Zobu gibi uzanmış yatıyor.)
Zopur : İnce ince yağın hafif yağmur.
Zubban : Bir tür kuş
Zumzuk : Yumruk